

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Publii Terentii Comoediae sex

Terentius Afer, Publius

Francofordiae ad Oderam, 1606

Actvs IIII. Csenā [Scena] III.

[urn:nbn:de:bsz:31-139622](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-139622)

PHORMIONIS.

ACTVS IXXI. CENA XXI.

Antipho, Geta, Chremes, Demipho.

EXpecto, quàm mox recipiat huc sese Geta.
Sed patrum cum patre video astantem, hei
mibi.

Quàm timeo aduentus huius, quo impellat patrem.

Ge. Adibo hosce: ô noster Chremes. Ch. salus, Geta.

Ge. Venire saluam volupe est. Ch. credo. Ge. quid
agitur?

Ch. Multa aduenienti, vt sit, noua hic compluria.

Ge. Ita de Antiphone audistis? que facta? C. omnia.

Ge. Tunè dixeras huic? facinus indignum Chreme,

Sic circumiri? De, cum hoc id agebam commodum.

G. Nam hercle ego quoq; id quidem mecum agi-
tans sedulo,

Inueni, opinor remedium huic rei. De. quid Geta?

Quod remedium? Ge. vt aby abs te, sit fortè obuiã
Mibi Phormio. Ch. qui Phormio? Ge. is, qui istam.

Ch. scio.

Ge. Visum est mihi, vt eius tentarem sententiam:

Prehendo hominem solum: cur non inquam, Phor-
Vides, inter nos sic hæc potius bona (mio

Vt componantur gratia, quàm cum mala?

Herus liberalis est, & fugitans litium:

Nam cæteri quidem hercle amici omnes modo

Vno ore autores fuere, vt præcipitem hanc daret.

An. Quid

ACTVS III. SCENA III.

An. Quid hic ceptat? aut quò euadet hodie? Ge. an legibus

Daturum pœnas dices, si illam eiecerit

Iam id exploratum est: eia, sudabis satis,

Si cum illo incepta homine: ea eloquentia est.

Verùm pone esse vicum eum: ac tandem tamen

Non capitis eius res agit, sed pœniæ.

Postquam hominem hi verbis sentio mollirier,

Soli sumus nunc, inquam: eho dic, quid velis dari

Tibi in manum, vt herus desistat litibus:

Hæc hinc facefsat, tu molestus ne fies.

An satin' illi Dij sunt propij? Ge. nam sat scio,

Si tu aliquam partem æqui, boniq, dixeris,

Vt ille est bonus vir, tria non commutabit

Verba hodie inter vos, De. quæ te isthæc iussit lo-

Ch. Imò non potuit melius peruenirier (quit

Eò, quò nos volumus. An occidi Ch. perge eloqui.

G. At primò homo insäibat, C. cedo quid postulat?

G. Quid? nimium quantum licuit, Ch. dic. Ge. si quis

Talentum magnum, Ch. imò malum (dared

bercle: vt nihil pudet?

Ge. Quod dixi adeo ei: quæso, quid si filiam

Suam vnicam locaret? parui retulit

Non suscipisse: inuenta est, quæ dotem petat.

Vt ad pauca redeam, ac mittam illius ineptias:

Hæc deniq, eius fuit postrema oratio:

Ego, inquit, iam à principio amici filiam,

PHORMIONIS

Ita ut æquom fuerat, volui uxorem lucere,
 Nam mihi venit in mentem eius incommodum,
 In seruitutem pauperem ad ditem dari:
 Sed mihi opus erat, ut apertè tibi nunc fabuler,
 Aliquantulum quæ afferret, quæ dissoluerem
 Quæ d. beo: Et etiam nunc, si vult Demipho
 Dare, quantum ab hac accipio, quæ sponsa est mihi,
 Nullam mihi malim, quam isthanc uxorem dari.
 An. Virum stulticia facer ego hunc, an malitia
 Dicam, scientem an impudentem, incertus sum.
 De. Quid, si animam delei? Ge. ager oppositus est
 pignori (bo
 Ob decem minas, inquit. D. age, age, iam ducat, da-
 G. Ædiculæ item sunt ob decem alias. De. hei, hui,
 Nimiùm est. Ch. ne clame petito hæc a me decem.
 G. Uxori emenda ancillula est, tum autem pluscula
 Supellectile opus est: opus est sumptu ad nuptias.
 Huius rebus pone sane, inquit, decem minas.
 D. Sexcētas proinde potius scribito iam mihi dicas
 Nihil do, impuratus me ille ut etiam irrideat?
 Ch. Quæso, ego dabo, quiesce: tu modo filius
 Fac ut illam ducat, nos quam volumus. An. hei mi-
 Get a, occidisti me tuis fallacijs. (hi
 C. Mea causa eijcitur: me hoc æquom est amittere.
 Ge. Quantum potes me certiozem, inquit, face,
 Si illam dant, hanc ut omittam, ne incertus siem:
 Nam illi mihi dotem iam constiterunt dare.

Ch. iam

ACTVS

Ch. Tam accipit
 Hinc ducatur
 Ch. Oportet
 Trilliam quem
 U. Jamam: vxor
 ACTVS

G. Eta Ge. h
 an. Scribi id e
 sum
 an. Eio verber
 Ge. Quid ergo
 tua
 Ad refum mit
 Vi te quidem e
 Malo exeuipi
 Hinc mandes
 Qui re ad sco
 Quid uerum
 An nominari
 Pesse iam ex
 Dotem si ac
 Quid fiet? G
 Com argent
 In neruom
 Quæ male

ACTVS IIII. SCENA LIII.

Ch. Iam accipiet: illi repudium renunciet:
 Hanc ducat. De qua quidem ille res vortat malè.
 Ch. Oportunè a deo nunc argentum mecum attuli,
 Eruclum quem Lemni vxoris reddunt prædia:
 id sumam: vxori tibi opus esse, dixerò.

ACTVS IIII. SCENA IIII.

Antipho, Geta.

Geta Ge. hem. An. quid egisti? Ge. emunxi ar- Senarius,
 gento senes.

An. Satin' id est? Ge. nescio hercle, tantum iussus Epitasis.
 sum.

An. Eho verbero, aliud mihi respondes ac rogo? Periculum
 Ge. Quid ergo narras? An. quid ego narrem? opera est, ne Ana-
 tua tipho vxor-
 rem amit-
 tat.

Ad resim mihi quidem res redijt planissime:
 Vt te quidem omnes Dij. deaq; si peri inferi
 Malu exemplis perdant: hem si quid velis,
 Huic mandes quod quidem recte curatum velis,
 Qui te ad scopulum è tranquillo inferat.
 Quid minus vitibile fuit, quam hoc vlcus tangere.
 Aut nominare vxorem? miccta est spes patri
 Posse iam extrudi, cedo, nunc porrò Phormio
 Dotem si accipiet, vxor ducenda est domum:
 Quid fiet? Ge. non enim ducet. An. nou: caterum
 Cum argentum repetent, nostra causa scilicet
 In neruom potius ibit. Ge. NIHI L est Antipho,
 Quia malè narrando possit deprauarier.